



Commerciële Club Twente

CCT nieuws

jaargang 8 || nr. 35 || december 2002

04
2002

Jan vd Kemp van Dunga Orphan School

"Dorp van hoop"

- Lekkernijen uit de zee
- Op bezoek bij Urenco en Jonkman
- Taxeren en waarderen
- Column Bello



Van de bestuurstafel



Rond dit tijdstip zijn de meeste van u al weer druk bezig met het maken van goede voornemens, of bent u zelfs al bezig ze gestalte te geven. Vaak gaat de uitvoering gepaard met terugkijken naar het begin van het afgelopen jaar, toen u enthousiast bezig was met u zelf en vooral de wereld om u heen te verbeteren. Ongetwijfeld bent u er net als ik achter dat ingeslepen gewoonten niet zo gemakkelijk te wijzigen zijn. Vernieuwing en verbetering zijn natuurlijk wel af te dwingen. Niet alleen in het zakelijke doen we dat, ook in het persoonlijke en in het verenigingsleven. Daarom is het goed om ook eens regelmatig achterom te kijken, of de ingeslagen weg wel spoort met het eerder uitgezette pad.

Zo hadden wij als bestuur begin 2002 het voornemen gemaakt om samen met de PR-Commissie te gaan werken aan uitbreiding en met name verjonging van het ledenbestand. De uitvoering zou bij de PR-Commissie komen te liggen. Achteraf moet je jezelf afvragen of dit wel een taak is die bij een dergelijke commissie hoort. Gezien het resultaat moeten we constateren dat dit geen goede keus is geweest.

Wat is eigenlijk PR? Hele boeken zijn over dit onderwerp vol geschreven en tot op het hoogste niveau kun je hierin afstuderen, overal ter wereld. Vrij vertaald heeft PR te maken met hoe je de buitenwereld op de hoogte houdt en brengt van je doen en laten.

En dat is nu iets waar we als CCT weinig aandacht aan hebben besteed. Maar, dat gaat veranderen. Het eerste voorbeeld hiervan ligt nu voor u. Een Nieuwsbrief met een geweldige uitstraling, die in een fonkelnieuwe opmaak voor u ligt. Dit dankzij de creatieve inzet van Lex Nijhuis en zijn team van TerZake. En ik kan u verklappen dat het daar niet bij blijft. De inspiratie bij Lex houdt niet op bij de Nieuwsbrief. Hij heeft voor de komende maanden nog diverse ijzers in het vuur. Allemaal met dat ene doel: de buitenwereld onder de aandacht brengen dat er een CCT is. Een club met een uitstraling die maakt dat je er graag deel van uitmaakt.

Hoe dan nu verder met de ledenwerving zult u zich afvragen. Deze taak is op zich genomen door Alfons Esman. Alfons zal, gesteund door het promotiemateriaal van Lex de contacten met potentiële leden aangaan.

U ziet voornemens zijn er ook om bijgeslepen te worden. Dan is het ook mogelijk ze tot een goed einde te brengen. Met het nodige geluk, een portie doorzettingsvermogen, of de hulp van anderen. U ziet het voornemens maken is goed, maar de juiste mensen op het juiste moment die het benodigde duwtje in de rug geven, is veel belangrijker. Juist in het verenigingsleven!

Henk Grimberg

Draai het om!

Door irritatie, angst, frustratie, gejaagdheid, woede of boosheid, raakt ons lichaam gespannen. Lichamelijk en geestelijk. Deze spanning verhoogt de kans op klachten door beeldscherm-werk. Vooral wanneer dit regelmatig voorkomt. De spanningsreactie van ons lichaam hoeft niet alleen samen te hangen met een bepaalde concrete gebeurtenis. Het kan ook worden opgeroepen door een persoon, een situatie, een gedachte of een herinnering. Dat is slecht nieuws. Het goede nieuws is dat u hieraan zelf veel kunt doen. Hoe? Door op een andere manier te reageren. Wordt niet boos, maar blijf juist vriendelijk. DRAAI HET OM, dat is een stuk gezonder.

Zo draait u het om:

Heeft u binnenkort een spannende gebeurtenis, bijvoorbeeld een presentatie of een belangrijke vergadering? Of heeft u regelmatig te maken lastige situaties of personen? Of reageert u, achteraf bekeken, vaak te heftig op bepaalde situaties? Adem in dat geval (met uw buik) rustig en diep in en voel tijdens het uitademen de lucht naar buiten stromen. Net als op een koude winterse dag wanneer u de uitgeademde lucht kunt zien. Projecteer tijdens het uitademen vriendelijke gedachten en gevoelens, 'goodwill', naar die situatie of persoon. Richt u op de positieve in plaats van de negatieve kanten. Draai het eens om: wordt niet, zoals gewoonlijk, boos, maar doe het omgekeerde en blijf vriendelijk

Anders reageren en denken gaat niet vanzelf. Het is een kwestie van veel oefenen. Alleen dan wordt het een gezonde gewoonte. Vindt u het moeilijk om uw gedachten 'om te draaien'? Laat u dan helpen door te glimlachen tijdens het uitademen. Boos worden lukt dan eigenlijk niet! Wanneer u dit 'onder de knie' heeft, probeer dan tijdens het uitademen bewust aan iets aardigs of positiefs te denken. Lukt dat? Richt u dan op de positieve kanten van die persoon of situatie.

Projecteer 'goodwill' in alle situaties die bij u negatieve gevoelens en emoties oproepen. Het zal u minder spanning en stress opleveren en helpt u bovendien effectiever te functioneren.

Colofon

Het bestuur

H.B.A. Grimberg (voorzitter)
E.R.T. Storm van 's Gravesande (secretaris)
H.A. Bouwman (penningmeester)
A.F.M. Esman (lid)
B.A.J. Sprukkelhorst (lid)

Secretariaat

Postbus 1033, 7550 BA Hengelo
Telefoon 074-2910964
Fax 074-2505075
E-mail adres: info@cctwente.org
www.cctwente.org

Activiteitencommissie

E. Jaarsveld
R.J.F. van der Bles
H.J.M. Nijland
K. Mink

Redactiecommissie

J.B.H. Loohuis
G. Hobbelink
J.E. Lammerts van Bueren

Kascommissie

J.B. Franken
M. Geerlings
Bank en Kamer van Koophandel
ING Bank nr. 674253000
Giro van de bank: 811153
Kamer van Koophandel: S. 30772

Opmaak nieuwsbulletin

TerZake Reclameadvies
Welbergweg 9, 7556 PE Hengelo
Telefoon 074-2506522
Fax 074-2506422

Drukwerk

PAV Drukwerk
Oude Postweg 22-26, 7557 DE Hengelo
Tel 074-2435600
Fax 074-2435702

Deadline aanleveren kopij volgende editie

Voor 1 april 2003 mailen aan Gerrit Hobbelink;
E-mail: gerrit@hobbelink.nl

Doelstelling

De CCT is gestoeld op ethische beginselen in het zakelijk verkeer. Zij beoogt door zakelijke informatie het niveau van haar leden op peil te houden.



Traditiegetrouw hield de C.C.T ook in 2002 haar jaarlijks Kerstdiner. Plaats van samenkomst was Restaurant De Broeierd in Enschede. Hier werd een sfeervol viergangen diner opgediend. Muzikale klanken op de klavier door een pianist vertolkt, werden afgewisseld door voordracht en lezen uit eigen werk door de kunstenares Willemina Bakkenes. Met zinnebeeldige voorstellingen, gedichten en verzen gaf zij invulling tussen de gangen van het diner terwijl men tevens de ten toongestelde tekeningen en schilderijtjes (Ikonen) kon bewonderen. Een stichtelijk gebeuren omlijst

door de vrolijke klanken van de pianist, tot nadenken stemmend in deze adventstijd. Juist in deze tijd bracht zij haar bundel uit "Van Jezus kind tot Christus Koning". Bij het afscheid ontving ieder lid een exemplaar. Het diner zelf was samen met geselecteerde wijnen een feestelijke maaltijd van vis, gevogelte en wild. De opkomst was redelijk. Toch valt te overwegen een volgende keer een andere invulling en opzet aan deze avond te geven. Het lange wachten tussen de gangen door, werd toch wel als hinderlijk ervaren. Maar het blijft moeilijk een juiste invulling naar ieders wens te geven.



Lekkernijen uit de zee

Onder de verzamelnaam "Fruits de Mer" verzorgde chef-kok Ton Kouwenberg van restaurant Le Rossignol op dinsdag 8 oktober 2002 een leerzame maaltijd waarin diverse schelp- en schaaldieren de hoofdrol speelden. Heerlijkheden als kreeft en spinkrab werden uitnodigend geserveerd, maar ook rauwe oesters mochten door de liefhebbers zo uit de hand naar binnen worden "geslobberd". Slechts een klein aantal CCTers was present, maar die smulden dan ook gretig van het verfijnde zeebanket dat diverse keren werd aangevuld. Naast de mogelijkheid tot proeven gaf Kouwenberg in een boeiend betoog uitleg over de herkomst van verschillende zeevruchten.

door Hans Lammerts van Bueren



Van Alikruik tot Venusschelp

Veel mensen griezelen bij de gedachte dat een rauwe oester met een slokje ziltig zeewater levend, en in één slok, door je keelgat naar binnen glibbert. Toch werden oesters al eeuwen voor Christus volop gegeten. Onze voorouders beschouwden de oester vooral als gezond en voedend. Maar pas sinds 1870 is er sprake van oesterkweek.

Tegenwoordig zijn de gekweekte oesters uit onze eigen Zeeuwse wateren wereldberoemd. Oesters groeien op de zeebodem. Daar zetten ze zich als larven vast op uitgezaaide mosselschelpen. In Nederland worden twee soorten oesters gekweekt. De oester die van oorsprong in ons land voorkomt is de platte Zeeuwse

oester. De platte oester heeft een ronde, gladde schelp en heeft er vijf tot zes jaar voor nodig om volwassen te worden. Het is een dure oester die je maar zelden in winkels tegenkomt. De tweede soort is de "creuse", een oester die in de zeventiger jaren in Nederland werd geïntroduceerd. Deze is afkomstig van Japanse zaden, heeft een ovale en grillig gevormde schelp en is al na drie jaar consumptiegeschikt. De creuse, ook wel 'fine de claire' genoemd, is een betaalbare oester van hoge kwaliteit. Oesters zijn het hele jaar door verkrijgbaar, maar smaken het best tussen half september en eind april. In de zomer werken oesters aan hun voortplanting, dan zijn ze "melkachtig" wit,



smaken papperig en zijn wat aan de magere kant. Een veel minder bekende zevrucht is de alikruik. Dit is eigenlijk een zeeslak die je, om te consumeren, met een naald voorzichtig uit zijn huisje moet peuteren. Qua uiterlijk heeft de alikruik verdraaid veel weg van een ondermaatse wijngaardslak. Hij smaakt ook meer naar een slak dan naar vis. De vervaarlijk ogende kreeft is één der merkwaardigste creaturen van de zee. Het dier is voor niets en niemand bang. De kreeft is een kannibaal en een verkrachter. Alleen bij het verschalen verstoppt hij zich en houdt zich rustig. Wanneer een vrouwtjeskreeft verschaalt, produceert zij een reukstof die mannetjes aantrekt. Op het moment dat een mannetje haar vindt kan zij kiezen; gepakt of opgevreten worden. Meestal kiest ze voor het eerste en vindt de bevruchting plaats. Als haar nieuwe pantser hard genoeg is, draagt zij vijf- tot vijftienduizend eitjes bij zich. De beste kreeften komen uit koud water. De meeste kreeftenputten zijn te vinden rond de Britse eilanden en voor de

Atlantische kust van Frankrijk. Familie van de kreeft is de langoustine. Een langoustine (of scampi zoals de Italianen zeggen) heeft twee scharen en een rozig pantser. De langoustine wordt ook wel "nierookkreeft" genoemd naar de niervormige ogen van dit zeedier. Veel mensen verwarren scampi's met gamba's. De gamba is echter geen kreeft, maar een warmwatergarnaal die voorkomt langs de kusten van Spanje en Portugal. Gamba is het Spaanse woord voor zaaggarnaal. In Spanje mag slechts één bepaalde garnalensoort de naam gamba dragen. In Nederland wordt "gamba" als verzamelnaam gebruikt voor alle warmwatergarnalen, dus ook die uit Azië, waar grote gamba's vaak worden aangeboden onder de naam "black tiger shrimps". De venusschelp, ook wel tapijtschelp genoemd, leeft ingegraven in de zeebodem. Venusschelpen hebben hun oorspronkelijke leefomgeving in de Waddenzee, maar ook op grotere diepten in de Noordzee (rond de veertig meter) komt hij steeds

vaker voor. Ze spoelen veel aan op de stranden van Noord-Holland en de Waddeneilanden. Venusschelpen worden gekookt of gebakken en worden altijd mét hun schelp geserveerd. Na deze vakkundige uitleg van chef-kok Ton Kouwenberg werden de mouwen opgestroopt en met blote handen mocht de gladde vis uit zijn schaal of schelp gepeuterd worden. De wat ziltig smakende droge witte Muscadet sur Lie die geschonken werd vormde een perfecte begeleider van het visbuffet en het genieten was compleet.



Het verhaal van een "dorp van hoop".

Op 10 september jl. presenteerde de heer Jan van der Kemp aan een select CCT-gezelschap zijn verhaal over de Stichting Dunga/Kenya Development. Dit is een particulier initiatief van een aantal mensen uit Twente, met als speerpunt mevrouw Alink-Esman in Dunga, een dorpje van ca. 2800 inwoners aan het Victoriameer in Kenya, op 7 kilometer afstand van de stad Kisumu. Het werd een avond met geheel andere inhoud als we gewend waren, alhoewel er ook nu weer sprake was van een enthousiaste voordracht over een succesverhaal.

Een verslag door Gerrit Hobbelink.



Een dochter van mevrouw Alink-Esman (inderdaad: een nicht van "onze" Alfons Esman) was een aantal jaren geleden werkzaam als begeleidster van een bouwproject in de stad Kisumu. Hier werd zij dagelijks geconfronteerd met de armoedige omstandigheden van de regio en zodoende is -kort gezegd- de basis gelegd van een uniek Twents project in Afrika. Mevrouw Alink-Esman woont nu in Dunga, een vissersdorp dat door de vervuiling van het Victoriameer en de economische malaise erg achter is gebleven in haar ontwikkeling. Het water is in het verleden sterk vervuild als gevolg van de oude engelse cadmiumindustrie en cholera, tyfus en aids zijn aan de orde van de dag.

Vrolijk zingende mensen en netjes geklede kinderen.

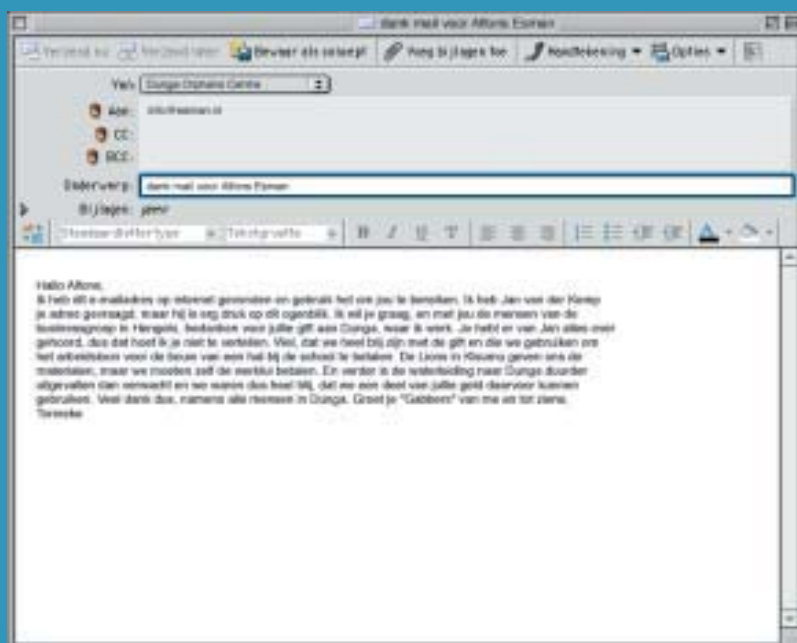
Jan van der Kemp verhaalde aan de hand van een videopresentatie over de voortgang van de activiteiten van de Stichting Dunga/Kenya Development, waarvan hij een van de vier bestuursleden is. De stichting geeft nooit geld, maar probeert de dorpsontwikkeling te stimuleren door leningen te verstrekken, waarmee economische activiteiten gestart kunnen worden. Zo helpt zij bijvoorbeeld Rotary in Kisumu bij het maken van een begroting voor een project. De stichting bestelt dan de benodigde materialen en laat de dorpsbewoners het werk uitvoeren. De dorpsgenoten werken dan gezamenlijk aan hun eigen project. Voor 100

De Dunga Orphan School als actiecentrum.

Sinds het oprichten van een non-formal school (dit is een school die niet door de overheid gesubsidieerd wordt) kunnen de armste kinderen, veelal weeskinderen of half-wezen die voor het normale onderwijs de leselden niet kunnen opbrengen, toch een stuk ontwikkeling krijgen. De Dunga Orphan School is door de UNESCO in 1990 gesticht. Toen kregen de driehonderd wezen nog les in de openlucht. In 1994 werd met slechts twaalf kinderen een schoolgebouwtje gebruikt, wat in 1996 vervangen is door een nieuw gebouw. Nu in 2002 heeft de school vier klaslokalen en er moeten er binnenkort nog twee bijkomen, want de school groeit en telt nu honderdentachtig kinderen. Het verstrekken van maïspap (porridge) trekt bovendien nog meer kinderen uit de verre omtrek, aan wie nu educatie gegeven kan worden. Zo wordt ook kinderarbeid voorkomen. De kosten van één zo'n klaslokaal worden begroot op ca. € 3.200,-. Een onderwijzer verdient op een reguliere school € 550,- per jaar. Doordat de school steeds meer als een actiecentrum is gaan fungeren, is er een op democratische wijze gekozen dorpsraad opgericht met werkcómités voor de verschillende activiteiten, zoals gezondheidszorg, water, elektra, weeskinderen, dorpsontwikkelingen etc. Hierdoor is de bedrijvigheid in het dorp sterk gegroeid en heeft de bevolking eindelijk het gevoel dat men in staat is de eigen situatie te verbeteren.



schilling per dag, dat is nog geen € 1,40. De video toonde ons naast slechte wegen, vooral ook vrolijk zingende mensen en netjes geklede kinderen in dit dorp met van oorsprong uitsluitend vissers. Door de projecten die de stichting ondersteunt zijn deze mensen nu onder andere de wetlands gebruiksklaar voor tuinbouw aan het maken, ontwikkelt zich langzaam het toerisme (nijlpaarden in het Victoriameer bezoeken) en een kippenfarm met 1.000 kippen. In de nabije toekomst wordt gewerkt aan het leggen van 7 kilometer waterleiding. Deze investering in de gezondheid van de bewoners van Dunga zal zo'n € 10.000,- gaan kosten en een elektrisch koelsysteem bij de visafslag is in voorbereiding. Hiervoor loopt onder andere een inzamelingsactie in Hengelo-Noord. Om mevrouw Alink-Esman te ondersteunen bij haar werk met de dorpsraad om de projecten draaiend te houden heeft onze voorzitter tot besluit van de avond een envelop met € 1.000,- overhandigd aan de heer Van der Kemp.



URENCO NEDERLAND

Parallel aan de Bornsestraat in Almelo, ter hoogte van het vroegere Heracles terrein en buurman van de strafgevangenis voor lieden met een drankprobleem, is gelegen in een fraai aangelegde omgeving, vele hectaren groot, het Urenco complex. Bij het horen van deze naam gaat bij velen een wereld van onbegrip open. De CCT zal na dit bezoek hopelijk enige duidelijkheid hebben opgedaan. Te zien is er weinig, te horen des te meer. Ruwweg gezegd, Urenco voorziet kerncentrales van brandstof door middel van verrijkt uranium. Waarom nu juist in Almelo? Wel, na veel onderzoek bleek dat Almelo het meest trillingsvrije deel in Nederland is en Twente geografisch de beste plek. Veel andere gemeenten waren aanvankelijk nog wel jaloers, een fabriek die veel arbeidsplaatsen oplevert is in een gemeente een graag geziene gast. Niet altijd is dat zo geweest. Er waren in het verleden zelfs demonstraties waarbij vele duizenden met spandoeken optrokken richting Bornsestraat. Het publiek kreeg door een verkeerde gedachtengang aanvankelijk de indruk dat het ging om een kerncentrale, waar straling een gevaar kon betekenen en waar misschien wel atoombommen zouden kunnen worden gemaakt. Maar zoals bekend, onwetendheid zondigt niet

Ben Loohuis.



Heden ten dage is Almelo een belangrijk centrum waar verrijkt uranium als splijtstof voor kerncentrales in de gehele wereld wordt gefabriceerd. Toch wordt deze grote fabriek met grote voorzichtigheid van de buitenwereld afgesloten en hangt er een zekere waas van geheimzinnigheid.. Er wordt iets vervaardigd, maar te zien is er niets. De kennis moet binnen de poort blijven en al helemaal niet in verkeerde handen komen. Er is zelfs een gedeelte dat niet mag worden betreden. (Ook de C.C.T

niet) Er is sprake van een Staatsgeheim. De Nederlandse Staat heeft dan ook het grootste deel van de aandelen in handen.

De heer Sies gaf ons een uitstekende uitleg over dit bijzonder bedrijf. Waar, om de zaak goed duidelijk te maken een en ander kan worden vergeleken met sneldraaiende ultra centrifuges., waarbij verrijkt uranium uit de materie wordt geslingerd en als een sodachtig goedje verder kan worden bewerkt.



De materie is in dit geval de aangeleverde grondstof die gevonden wordt in landen als Rusland, Zuid Afrika etc. Om terug te gaan in de geschiedenis, in de jaren dertig werd reeds aan het huidige project gedacht en was de Duitse professor Tiepe bezig met onderzoek naar snel draaiende trommels. In Nederland was Prof Kistemaker ook al in een ver stadium met dit onderzoek. Na de tweede wereldoorlog kwam de zaak in versneld tempo van de grond. Engeland, Duitsland de Verenigde Staten en Nederland gingen een samenwerkingsverband aan. Maar pas in 1970 kwam het z.g. Verdrag van Almelo tot stand.

In een diapresentatie gevolgd door een rondleiding over een zeker deel van het 24 ha. grote terrein konden we in een immense ruimte de vele aluminium buizen zien staan..., vele honderden ca 2 meter hoog en een diameter van ca. 20 centimeter, waarin een centrifuge ronddraait. Te lang kan men in deze ruimte niet vertoeven want een hoog suizend

geluid van de centrifuges die 30.000 omwentelingen per minuut maken, zouden een aanslag plegen op het gehoor. In gasvormige toestand verlaat het product in grote tankautos de fabriek, waar de industrie en nu nog in mindere mate de medische wereld, het krijgen aangeleverd. Een zeer interessant geheel waar de voorzitter na afloop van de presentatie de heer Sies bedankte onder begeleiding van de bekende fles en het vignet van de club.

Het diner hierna in het onlangs voor dit doel gerestaureerde klooster in Zenderen en nu geheten "Restaurant SEMINAR" was voortreffelijk. Evenals het verhaal dat de uitbater, de heer Said Maher Marokkaan van geboorte, op verzoek van de CCT vertelde. Said Maher vertelde het een en ander over zijn restaurant, de mogelijkheden en de succesvolle start van het nog jonge bedrijf. Voldaan ging het vrij grote gezelschap huiswaarts. Het was een leerzame middag en een gezellige avond.



Taxeren en Waarderen

Verscholen achter een aantal woonhuizen in de landelijke omgeving van het kerkdorp Losser houden de heren Eck en Ter Beek, kantoor, werkzaamheden expertise. Men biedt een breed pakket van diensten aan, al heeft men de expertise van motor rijtuigen afgestoten. Taxaties echter voor brand opstal en inboedel, inventaris van goederen en gebouwen alsmede classic cars en sieraden, is de hoofdmoot van hun werkzaamheden. Ook de branche aansprakelijkheid, het moeilijkste onderdeel komt in dit rijtje voor.

door Ben Loohuis





De heer Ter Beek opende de bedrijfspresentatie met een overzicht van de dagelijkse werkzaamheden waarbij taxeren ex. Art. 275 W.v.K. centraal staat. De heer Van Eck ging dieper in op het begrip taxeren. Art 275 is een vaste taxatie, hetgeen wil zeggen dat het in de polis genoemde bedrag niet betwist kan worden en bij schade als uitgangspunt geldt voor de uite keren schade. Bij schade zijn de werkzaamheden van een expert in grote lijnen enkel het vaststellen van de schade, met andere woorden het vaststellen van de waarde voor en de waarde na het schadegeval. Of dit bedrag ook daadwerkelijk wordt uitbetaald ligt aan de verzekeraar, deze heeft het laatste woord. Meestal wordt het opgegeven schadebedrag, voorzover de geclaimde schade een gedekt evenement is, gevolgd.

Met een diapresentatie door ons lid de heer Ter Beek, werd de grote brandschade van Enschede vorig jaar nog weer eens in beeld gebracht. Schadefunctionarissen van Salvage gekleed in een brandwerende kostuums zijn meestal de eersten die bij een calamiteit het terrein betreden en redden wat er nog te redden valt, resp.

het beperken en voorkomen van een nog grotere schade. Zichtbaar werd dat bijv. daken door de luchtdruk in het niets als het ware, waren opgelost. Zware houten balken waren als luciferstokjes afgeknapt. Om tot een juist schadebedrag te komen waarin alle partijen zich kunnen vinden, de expert, de verzekeraar en de benadeelde vraagt veel kennis van de eerst genoemden. Waarbij niet vergeten mag worden dat het goed verzekeren van een object van grote waarde is.

De tussenpersoon speelt hierbij een belangrijke rol. Als hij zijn werk goed heeft gedaan en het pand niet onderverzekerd is geweest, hetgeen de verzekeraar maar moet bewijzen, dan hoeft bij een gedekte zaak de uitkering van de schadepeningen niet worden betwist. Een aanwezig taxatierapport ex. Art. 275 W.v. K. kan veel onheil voorkomen. Bij bedrijven is het verzekeren van zaakschade bovendien uitermate belangrijk. Bedrijfsschade is de schade die naast de eigenlijke brandschade optreedt om het bedrijf weer op de rails te krijgen. Dit is een belangrijke verzekering, immers de eigenaar wil met zijn bedrijf zo snel mogelijk weer aan de slag.

Als hiertoe de middelen ontbreken, is Leiden in last en is het totale object niet goed verzekerd geweest. Op advies van de tussenpersoon dient de verzekerde hiertoe de opdracht te geven. Een taxatie vooraf en dan het liefst ingevolge Art. 275 wetboek van koophandel, waarbij de wet spreekt van een beëdigd taxateur, geeft de verzekerde de garantie dat het schadebedrag niet kan worden betwist

Voor een uitgebreide vraagstelling was helaas niet veel tijd. Tussen de bedrijven door kon worden genoten van een hapje en een drankje, terwijl bij het diner bij restaurant de Apotheek, onder de rook van de Martinatoren, waar Sint Maarten in Losser zo'n belangrijke plaats inneemt en waar begin november op zijn naamdag een gans op het menu staat, mistond ook bij de Commerciële Club een wildschotel niet. Menu en wijnen waren prima. De voorzitter van de club had inmiddels beide heren al bedankt onder overhandiging van een fles wijn en het vignet van de club, terwijl Edu Jaarsveld als primus inter pares, tevreden kon zijn met deze presentatie. Ook zijn bedrijf kwam zo nog eens weer in de picture.

Jonkman Coating B.V.

Voor een klein CCT gezelschap hield de directeur van bovengenoemd bedrijf de heer Jonkman, onder het genot van een heerlijke kop koffie een inleiding, waarna vervolgens de groep in tweeën werd gedeeld en hij en de bedrijfsleider een rondleiding gaven.



Het bedrijf werkt in ploegendienst en bepaalde werkzaamheden konden we in ogenschouw nemen. Jonkman Coating is gecertificeerd en gespecialiseerd in het bewerken van aluminium, staal, verzinkte en kunststof producten. Bewerken wil zeggen natlakken en in droge vorm poedercoaten. Bij poedercoaten hecht de poeder die onder druk op het voorwerp wordt gespoten zich vast. (Magnetisch veld) Grote gerenommeerde afnemers in de industrie en de bouwrijverheid zijn de opdrachtgevers.

De vader van de huidige directeur begon met het bedrijf in de jaren vijftig in een klein optrekje. Vandaag de dag heeft jr. het bedrijf uitgebouwd tot een heuse

fabriek, er werken 75 mensen. Goede voorbehandeling is van groot belang. In moderne dompelbaden krijgen ferro en non-ferrometalen een speciale behandeling. Bij natlakken brengen speciaal opgeleide spuiters in een doorlopend systeem de gewenste laklaag aan waarna deze in doorloop of kamerovens onder hoge temperaturen worden gemoffeld.

Bij poedercoaten worden via automatische transportbanden de producten in de gewenste laagdikte en kleur gecoat, waarna de coating in tunnelovens wordt uitgehard.

Grote opdrachtgevers zoals het Groninger museum, TV Oost, Ministerie van VROM in den Haag en Centraal Beheer (even



Apeldoorn bellen), om er maar eens enkele te noemen, waren en zijn tevreden klanten. Het bedrijf heeft een ISO certificaat. De bedrijfscultuur en de kwaliteitszorg verleende de onderneming aleens de Twente Quality Award, hiermede de waardering voor dit bedrijf uitsprekend.

Uit geheel Nederland, België en Duitsland komen de opdrachten. Het bedrijf is milieuvriendelijk en er is een samenwerkingsverband met de Universiteit Twente. Tijdens de rondleiding werd onduidelijkheid , voor zo ver nog aan-

wezig, weggenomen. In grote hallen en opslagplaatsen worden de producten behandeld en opgeslagen voor de expeditie. Een schoon en mooi bedrijf waar de werknemers een eigen voetbalteam hebben, dat meedraait in de competitie en reeds vele bekens heeft vergaard.

Aan de bar werd hierna nog gezellig nagepraat onder het genot van een hapje en een drankje en natuurlijk onder uitreiking van de bekende flessen en het vignet. Voldaan en een ervaring rijker ging een ieder vervolgens huiswaarts.



CCT vereniging of stichting

In uitgave nr. 8 van CCT Nieuwsbulletin staat een artikel met bovenvermeld opschrift. In uitgave nr. 7 staat een column naar aanleiding van bovenvermeld artikel...

Een van de redactieleden, pas meedraaiend in het circuit, vond de column van Bello nogal hard en wilde waarschijnlijk ook de voorzitter in bescherming nemen. Hij ondernam stappen. Een merkwaardig streven, maar een column moet men nooit te letterlijk nemen. Feitelijk is een blad als de CCT Nieuwsbrief ook niet zo geschikt voor een column. De oplage is te beperkt dus het oordeel van de lezers kan geen



oordeel zijn van een doorsnee lezer, zoals van een nieuws of dagblad. Personen in kwestie voelen zich meestal ook op de tenen getrapt en zullen proberen het gelijk aan hun kant te krijgen. Overigens heb ik niet de indruk dat dit in het onderhavige artikel het geval is. Over ondemocratisch handelen heb ik in mijn column niet gesproken. Ik heb zelfs medegedeeld dat een Stichting in feite geen verantwoording hoeft af te leggen aan de leden en geen enkele opening van zaken hoeft te geven. (Wat dat betreft is een stichting een ondemocratisch "Instituut.", hetgeen iets anders is dan ondemocratisch handelen.) (Men leze de column)

Voor wie het niet weet: De Stichting is op een onzalig ogenblik in het leven geroepen. De CCT stond op het punt te verdwijnen. Ondergetekende trok sinds jaar en dag de kar en wilde de voorzittershamer overdragen, echter niet tot iedere prijs. Van de leden van destijds was een feite niemand genegen de voorzittershamer over te nemen. Goede raad was duur. Ik besloot via een persbulletin in de Twentse

Courant Tubantia een artikel te doen verschijnen waarin eveneens een oproep voor toetreding van nieuwe leden. Deze bijeenkomst vond plaats in de grote zaal van de Kamer van Koophandel, alwaar ook de voorzitter van de Kamer nog zijn zegje deed en het belang onderstreepte van zoals hij het noemde een ondernemersclub, maar nog meer zag in een overkoepeling als platform, om de vele Twentse clubs te bundelen. De bijeenkomst werd een succes. Vele nieuwe leden traden toe, maar veel oud leden die zich niet konden vinden in de nieuwe opzet namen afscheid, op de oud voorzitter na en een enkel lid...

De voorzitter vond zijn taak nog niet beëindigd en wilde als oprichter van de CCT deze niet liquideren maar slechts overdragen aan een wettig gekozen bestuur. In een rumoerige bijeenkomst enkele weken later in het Grand Hotel In Hengelo waren de meningen verdeeld. In feite wilde men dat de club in zijn geheel zou verdwijnen inclusief de voorzitter, die zich wel herkiesbaar mocht stellen, om deze vervolgens weer op te richten in de vorm van een stichting

STORM

Eind oktober 2002 woei er een hevige storm over de lage landen. En niet alleen Nederland was in de greep van dit weermonster, ook de naburige landen ontkwamen niet aan dit geweld. Het was de ernstigste storm sedert een twaalfal jaren en alles wat het monster op zijn weg tegenkwam werd gefolterd en gekastijd en de schade was groot, d.w.z. aan huizen en gebouwen. De bossen kwamen er in vergelijking met voorgaande stormen nog het beste af. Dat kwam door aanplant van andere boomsoorten en het ruimen van oudere soorten, zodat de wortels van de bomen meer houvast kregen in de bodem. Verzekeraars konden hun borst nat maken, maar of ze hier van erg onder de indruk zijn is nog maar de vraag. Ze weten dat bijna ieder jaar in meerdere of mindere mate zo iets kan worden verwacht. Men houdt als het ware rekening met een dergelijk gebeuren. De z.g. November stormen staan genoteerd bij het rijtje vaste calamiteiten. Men houdt er rekening mee, er wordt voor gereserveerd en er wordt premie voor betaald. Immers, het begrip storm is aan de orde bij een bepaald aantal windstoten per minuut. Men kan zich er tegen verzekeren en de polis maakt dan onderdeel uit van de z.g. uitgebreide brand/opstal verzekering. Men spreekt van een gedekt evenement. Maar het is niet allemaal rozengeur en maneschijn. De polissen kennen een eigen risico, het geen betekent dat schade beneden dit gedeelte niet voor vergoeding in aanmerking komen. Dit is meestal 2 promille van de verzekerde som. Bij een verzekerd bedrag van bijv. f. 500.000,- of (Euro 226.890) is er een eigen risico van f. 1.000,- of Euro 453,78. Er is een minimum van f. 500,- en een maximum van f. 5.000,- per schadegeval. Iemand met een paar afgewaaide dakpannen of een afgerukte windveer kan het vergeten en draait zelf voor deze schade op. Zo ook uw columnist die bij storm bijna altijd in de prijzen valt. Hij woont op het hoogste punt van Enschede en de nok van zijn huis kijkt net boven de rest uit. En u weet het, hoge bomen vangen veel wind. De schade is inmiddels hersteld. Zoonlief die sedert een aantal jaren in de voetsporen is getreden van het beroep van zijn vader, nl., verzekeren, houdt kantoor aan hetzelfde adres. Hij beweegt zich over het dak zoals een ander mens in de tuin loopt. Voor hem was de reparatie dus een fluitje van een cent. Het aantal schademeldingen op ons kantoor was echter veelvuldig, maar daar zijn we sinds jaar en dag aan gewend geraakt.

Bello.

Na een ingelaste pauze werd Otto de Boer als nieuwe voorzitter voorgesteld en hij formeerde een nieuw bestuur waarin ook nog voor zeer korte tijd een lid van de oude club als secretaris deelnam. Alle aanwezigen en onder hen een aantal juristen waren van mening dat de club in de toekomst moest worden behoed voor onverhoedse overname. Men was van mening dat een stichting de juiste vorm was. Er zouden statuten en een huishoudelijk reglement worden opgemaakt en als saillant detail werd de oud voorzitter met algemene stemmen uitgeroepen tot erelid en hij ontving enkele weken later een opgemaakte oorkonde. Tot zover de reden, het waarom van de Stichting.

De schrijver van het artikel in Nieuwsbrief no. 8 heeft dus helemaal gelijk, maar dat wist de schrijver van het gewraakte artikel ook al. Het was echter de toon die de muziek maakte en die als zodanig een aantal leden in het verkeerde keelgat schoot. Het is weinig zinvol over dit onderwerp te blijven discussiëren, de goedbedoelde handdruk maakt dit in feite ook overbodig.



Scheurink
Installatietechniek



Dennenbosweg 29, 7556 CB Hengelo, (074) 255 24 24



TAPIJT- EN GORDIJNCENTRALE
MEKKELHOLT

Dr. Coppesstraat 1, 7523 EJ Enschede, (053) 435 28 89



MOLDOVAN B.V.
schildersbedrijf

Steijnstraat 22a, 7551 GL Hengelo, (074) 242 31 39



Postbus 1360, 7500 BR Enschede, (053) 434 02 05



Postbus 73, 7260 AB Ruurlo, (0573) 45 45 48



Bornsestraat 66, 7556 BH Hengelo, (074) 250 55 55



Postbus 76, 7500 AB Enschede, (053) 433 54 66



Esrein 42, 7553 CZ Hengelo, (074) 291 95 34



Almelo Hengelo (O) Enschede



Belastingvrij sparen Lijfrentes Bedrijfsparen Hypotheken

Haazenweg 40, 7556 BM Hengelo, (074) 255 25 20



Bornsestraat 28, 7556 BG Hengelo, (074) 250 67 21
Haaksbergerstr. 330, 7513 EH Enschede, (074) 277 70 15



Weijinksweg 39A, 7558 PL Hengelo, (074) 278 07 60

PAV DRUKWERK



Oude Postweg 22-26, 7557 DE Hengelo, (074) 243 56 00



Torenlaan 14, 7559 PJ Hengelo, (074) 277 78 79



SPECTRUM PRINTS HENGELO

Oude Postweg 28, 7557 DE Hengelo, (074) 291 88 18



Bornsestraat 24, 7556 Hengelo, (074) 242 57 69/ 242 11 82

MULTI SERVICE BEDRIJFSDIENSTEN



Lindenweg 41, 7556 HH Hengelo, (074) 291 09 64



RAYONKANTOOR HENGELO-OV.

Enschedesestraat 43, Hengelo
Tel. (074) 249 94 99, Fax (074) 291 31 98
Mobiel (06) 558 60 534, E-mail mkb.hengelo@ingbank.nl



De Helle 6, 7491 KW Delden, (074) 376 63 69



GVF/TRIPLE-R NEDERLAND B.V.
Binnenhavenstraat 82, 7553 GK Hengelo, (074) 242 81 09

**Ook uw bedrijfslogo
en gegevens op deze
pagina plaatsen
voor een kleine prijs?**



Demmersweg 22, 7556 BN Hengelo, (074) 256 11 50



Postbus 519, 8000 AM Zwolle, (038) 852 49 22

**Neemt u dan svp even
contact met het
secretariaat.
074 2910964**